

— А азъ ви казвамъ: той прави глупостъ и дѣтщина за такива дреболии... Така и годеницата, каза съсѣдътъ убѣждено.

И нейната постѣпка ѝ прави честь — отговори Кардашевъ — Ако нѣма сила самѣ първа да скъса, прѣдъ олтаря вече и подъ булото, тя е имала доблестъта да се възмути и да протестира, прѣди да се жертвува.

Сега въ ума на писателя блѣсна величественна мисль. Той видѣ, че тука се разиграва потресна драма на силни душевни борби; благородно възмушение отъ една страна, възвишена самоотверженностъ отъ друга. — Обоюдно рицарство на двѣтѣ цѣлни натури. Темата бѣше найдена, наконѣцъ... Това, което, той сега трепереше отъ нетърпение да прѣладе по-скоро на бѣлата книга, бѣше тъй необикновенно, мъжественно и дълбоко трагическо, щото можеше да се покаже невѣроятнo, на повечето читатели. Която и отъ двѣтѣ причини да бѣде настоящата за постѣпката му, този майоръ е герой. Той е прѣзрѣлъ, и условнитѣ приличия, и сѣдътъ на общественото мнѣние, и вѣктъ на самолюбieto си, и блѣскави надежди за единъ обезпеченъ животъ — прѣдъ дългътъ си на честенъ човѣкъ. А тая рицарска чърта избликваше на явѣ при най-заплетено и високо драматическо положение. Дойде му сега мисльта и за една драма.

Но той съ тревожно любопитство очакваше да види развѣзката на тая.

XVII

Благополучно начало.

Половина часъ се бѣ минало отъ какъ Кардашевъ влѣзе въ черкова. Нелюбимостта, шушуканията, смущението растяхъ. — Годеницата, окръжена отъ дами, които я